

عوامل تشکیل فروچاله‌های دشت فامنین-قهاوند در استان همدان (Sinkholes)

رویا عمرانی

چکیده

دی اکسید کربن در انحلال کربنات‌ها و ایجاد پدیده‌ی «کارستی شدن» بوده است. ورود گاز CO_2 به سیستم درز و شکاف سنگ بستر که پتانسیل بالقوه‌ای برای انحلال دارد، سبب ایجاد کارست در آن شده است [امیری، ۱۳۸۳: ۲۱۶-۲۱۳]. سنگ بستر منطقه با سن الیگومیوسن، از سنگ آهک ریز بلورین تشکیل شده که دارای کربنات کلسیم بالا و میکروفیل است. چنین ترکیباتی برای وقوع انحلال، گسترش تخلخل و نهایتاً کارستی شدن، بسیار مستعد هستند [Tucker and wright, 1990:481]. به علاوه در این سنگ آهک‌ها سیستم درز و شکاف به طور وسیع توسعه یافته است [طالب بیدختی، ۱۳۸۳]. این مشخصات شرایط را برای انحلال و پدیده‌ی کارستی شدن فراهم آورده است. در واقع بنایه دلایل فوق، این سنگ بستر پدیده‌ی کارستی شدن را تحمل نموده است که نتیجه‌ی آن به وجود آمدن فروچاله‌های بزرگ و خطرناکی در این منطقه بوده و سبب نگرانی اهالی و جلب نظر پژوهشگران برای مطالعه شده است.

زمین‌شناسی منطقه‌ی فامنین-قهاوند

از لحاظ زمین‌شناسی، دشت فامنین-قهاوند دشتی آبرفتی است (شکل ۱) که روی پی سنگ آهکی-مارنی معادل سازند قم تشکیل شده است. قدیمی‌ترین سنگ‌های منطقه شیل و ماسه

دشت فامنین-قهاوند در شمال شرقی استان همدان واقع شده است. بر پایه دانسته‌های بدست آمده از حفاری‌های انجام شده در دشت و پیرون زدگی‌های پیرامون آن، سنگ بستر منطقه از سنگ آهک‌های الیگومیوسن تشکیل شده است. ترکیب این سنگ‌ها عموماً از جنس آهک‌های الکومیکال فیل دار با تخلخل زیاد است. ناپایداری اجزای تشکیل دهنده این سنگ آهک‌ها، موجب توسعه‌ی انحلال و تخلخل‌های حفره‌ای در آن‌ها شده است. گسترش ابعاد تخلخل‌ها، به «کارستی شدن» و ایجاد فروچاله‌هایی در رخنمون‌های سنگ آهک‌ها در نقاط پیرامون دشت، مانند اطراف روستای «همه کسی» منجر شده است. مقاله‌ی حاضر به بررسی پیامدهای برداشت بی‌رویه از منابع آب زیرزمینی منطقه‌ی فامنین که سبب تشدید فرایند کارستی شدن و ایجاد فروچاله‌های جدید در آبرفت‌های روی سنگ بستر شده است پرداخته است.

کلیدوازه‌ها: همدان، فامنین-قهاوند، کارست، آب زیرزمینی، فروچاله.

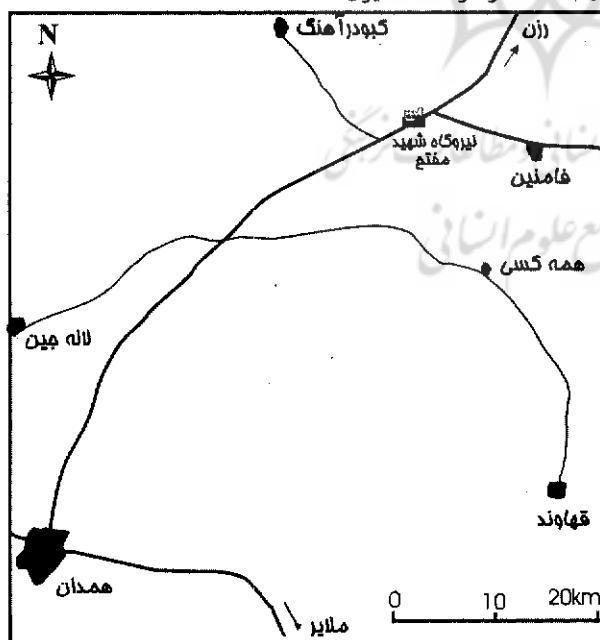
مقدمه

به وجود آمدن «فروچاله»‌های متعدد در دشت مورد مطالعه در سال‌های اخیر، به علت افت شدید سطح آب و اثر

رودقره چای قرار دارند و این نقاط، زهکش طبیعی دشت محسوب می‌شوند. به علت تخلیه‌ی آب‌های زیرزمینی و تبخیر آب‌ها در سطح، خاک‌های این نواحی که از بافت دانه ریز (گل ماسه‌ای-گراولی) برخوردارند، شوره زده‌اند که باعث تخریب بافت خاک و زمین‌های کشاورزی شده است. عمله آب‌های کشاورزی منطقه از طریق بهره‌برداری توسط چاه‌های آب، از سفره‌های آب زیرزمینی واقع در این دشت تأمین می‌شود.

چاه‌های مذکور در برخی موارد به دلیل افت شدید سطح ایستایی ناشی از برداشت بی‌رویه و خشکسالی، تا سنگ کف آبرفت نیز ادامه دارند [ترابی تهرانی، ۱۳۷۹]. مطالعه‌ی این چاه‌ها نشان می‌دهد، سنگ کف دشت، از جنس سنگ آهک‌ها و مارن‌های متعلق به سازند قم است [دفتر مطالعات امور آب همدان، ۱۳۷۱]. چاه‌های واقع در حوالی دشت که در مجاورت این آهک‌ها حفر شده‌اند، از آب‌دهی بیشتری برخوردارند. این حقیقت نشان می‌دهد که به احتمال بسیار قوی، گسترش انحلال و توسعه‌ی شبکه‌ی کارستی در سنگ آهک‌های منطقه، سبب افزایش آب‌دهی چاه‌های مذکور شده است.

یکی از بارزترین مسائل چاه‌های منطقه‌ی قهاؤند، گاز خیزی آن‌هاست. این مشکل در برخی موارد به قدری شدید است که آب این چاه‌ها قابل شرب نیست. برای نمونه می‌توان از چاه آب مجاور روستا «همه کسی» شهرستان قهاؤند نام برد. تا کنون مطالعه‌ی تفصیلی برای پی بردن به منشأ و ترکیب دقیق این گازها به عمل نیامده است، اما در برخی گزارش‌ها، ترکیب این گازها را CO_2 ذکر کرده‌اند [امیری، ۱۳۸۳: ۲۲۶-۲۱۳].

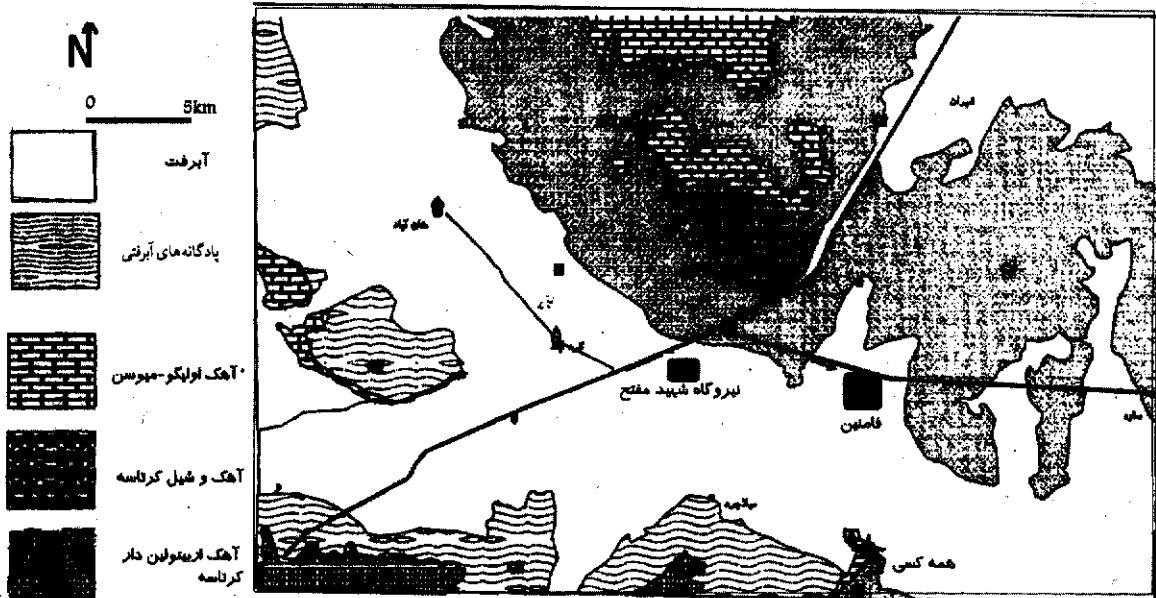
شکل ۱. موقعیت جغرافیایی منطقه‌ی فامین-قهاؤند در استان همدان.

سنگ‌های زوراسیک هستند [عمیدی و مجیدی، ۱۹۷۷؛ بلورچی، ۱۹۷۹؛ واقلیمی، ۱۳۷۹]. ماسه سنگ‌های زوراسیک با تنایی از شیل، اسلیت و تاحدی فیلیت همراه هستند و در غرب و جنوب غربی شهرستان قهاؤند گسترش دارند. روی این ماسه سنگ‌ها، افقی از کنگلومرا چندزدای باقلوهای درشت به قطر چند ده سانتی متر قرار دارد که بیانگر یک نایپوستگی مهم و پیشوای دریا در کرتاسه است؛ چون کنگلومرا مذبور را آهک‌های اریستولین دار کرتاسه به طور هم‌شیب و هماهنگ می‌پوشاند. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت، این کنگلومراها به کرتاسه زیرین تعلق دارند. بالا آمدگی وسیع سطح آب دریاها در کرتاسه در سراسر جهان، سبب تشکیل نهشته‌های مربوط به این دوره در اکثر نقاط، از جمله ایران شده است. توالی مورد بحث، در مسیر جاده‌ی گاوخانه به قهاؤند قابل مشاهده است. روی سنگ آهک‌های کرتاسه را سنگ آهک‌ها و مارن‌های سازند قم فرامی‌گیرد (شکل ۲). این سنگ آهک‌ها از نظر سن به میوسن زیرین مربوط هستند [عمرانی، ۱۳۷۳؛ و ساداتی و دیگران، ۱۳۸۴، ج ۲: ۲۲-۱۴]. ویژگی خاص این سنگ آهک‌ها گسترش محلی ریف‌ها در آن‌هاست (شکل ۳).

عوامل مؤثر در تشکیل فروچاله‌ها

سنگ آهک‌های منطقه از لحاظ ترکیب شیمیایی خلوص بالای دارند، در نقاطی که از رخنمون قابل ملاحظه‌ای برخوردار باشند، مورد بهره‌برداری و معدن کاری قرار گرفته‌اند (شکل ۴) و محصولات معدنی آن‌ها به طور عمده به مصارف صنعتی می‌رسند. اما یکی از موضوعات بسیار مهم، استعداد آهک‌های ریفی از لحاظ توسعه‌ی انحلال در آن‌ها توسط آب زیرزمینی با منشأ جوی است. این آب‌ها که به علت انحلال CO_2 جو و تشکیل اسیدکرینیک، PH انگشتی اسیدی دارند، قادرند که آهک‌های دارای اجزای نایابدار از قبل آهک‌های ریفی را حل و به گسترش انحلال و شبکه‌ی کارستی در آن‌ها کمک کنند [James and choquette, 1990:35-74; Tucker and wright, 1990:482]. از آن جا که پی سنگ دشت فامین-قهاؤند را همین آهک‌ها تشکیل داده‌اند، توسعه‌ی انحلال و کارستی شدن در آن‌ها، به ریزش طبقات سنگ کف و متعاقب آریزش پوشش آبرفتی روی آن‌ها می‌انجامد [White 1988, 404; Ford and Williams, 1989:601]. این فرایند موجب به وجود آمدن فروچاله‌هایی در این دشت می‌شود.

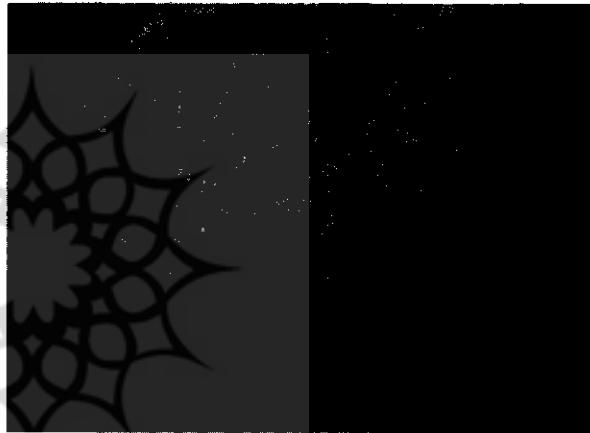
منطقه‌ی فامین-قهاؤند در استان همدان (شکل ۱) از لحاظ ژئومورفولوژی، دشتی آبرفتی است که رودخانه‌ی قره‌چای از آن می‌گذرد. سرشاخه‌های این رود از کوه‌های الوند در میان استان سرچشمه می‌گیرند. پست‌ترین نقاط دشت در حواشی

شکل ۲. نقشه‌ی زمین‌شناسی منطقه (نقل از بلورچی، ۱۹۷۹).

شکل ۵. تصویر یک فروچاله‌ی استوانه‌ای در مزرعه‌های اطراف شهر فامین. این فروچاله را در حال حاضر با رسوب بر کرده‌اند.

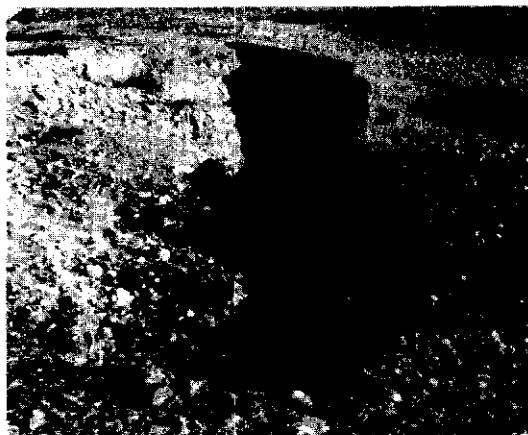
شکل ۳. تصویری از معدن سنگ آهک مجاور روستای همه کسی قهارنند، در آهک‌های ریفی متخلک از تجمع قطعات دو کفه‌ای از نوع استرا.

فرسایش تغییر یافته است، مشاهده کرد (شکل ۶). نمونه‌های باز این فروچاله‌های قدیمی که حتی در رخمنون‌های سنگ بستر در پیرامون دشت دیده می‌شوند، در اطراف روستای همه کسی قهارنند مشاهده می‌شوند (شکل ۶). در سال‌های اخیر، برداشت بی‌رویه و بیشتر از ظرفیت سفره از چاه‌های دشت سبب شده است، تشکیل فروچاله‌هاروند فرازینه‌ای به خود گیرد. بنابراین، ضروری است تا باتابیر لازم، جلوی تشید این روند و

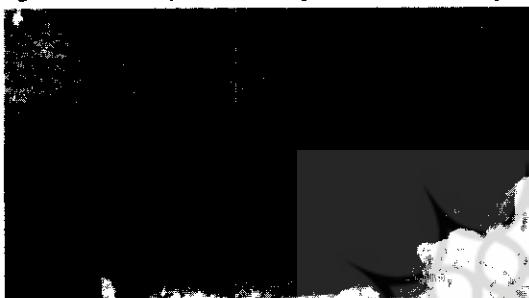
شکل ۶. تصویر فروچاله‌ی بسیار بزرگی در رخمنون‌های سنگ آهک‌های ریفی تشکیل دهنده‌ی سنگ بستر دشت فامین-قهارنند در مجاورت روستای همه کسی قهارنند.

در سال‌های گذشته، به خاطر افزایش برداشت زیاد از منابع آبی دشت، تشکیل فروچاله‌ها شدت بیشتری داشته است [طالب بیدختی، ۱۳۸۳]. این پدیده، در مناطقی مثل جهان‌آباد، فامین و کردآباد، به عنوان پدیده‌ای ژئومورفولوژیک، از سایر نقاط دشت شدیدتر است (شکل ۵) و علاوه بر ایجاد خسارت‌های احتمالی، از دیدگاه بروز خطرات و بلایای طبیعی مورد توجه کارشناسان قرار گرفته است. البته تشکیل فروچاله‌ها، بر خلاف تصور برخی کارشناسان به چندسال گذشته محدود نمی‌شود [امیری، ۱۳۸۳: ۲۲۶-۲۱۳]. فروچاله‌هایی در سنگ آهک‌های سنگ کف منطقه در حواشی دشت رخمنون دارند که ابعاد آن‌ها به مرتبه بیشتر از فروچاله‌های جدید است (شکل ۵). حتی در آبرفت‌های دشت می‌توان بقایای فروچاله‌های قدیمی تراکه اکنون شکل ظاهری آن‌ها در اثر

شکل ۹. گسترش و امتداد گسیختگی در آبرفت‌های مجاور سنگ آهک‌های میوسن در اطراف روستای همه کسی قهاروند.

شکل ۱۰. نمونه‌ای از گسیختگی در آبرفت‌های اطراف روستای همه کسی.

*دیر تاحیه‌ی ۲ آموزش و پژوهش استان همدان
زیرنویس

- 1. Sinkhole
- 2. Karstification
- 3. Fissure

1. اقلیمی، ب. (۱۳۷۹). نقشه‌ی زمین‌شناسی همدان. مقیاس ۱/۱۰۰۰۰. سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور.
۲. امیری، م. (۱۳۸۳). ارتباط فروچاله‌های دشت قهاروند-فامین-کبودراهنگ با سنگ کف منطقه. مجموعه مقالات سومین کنفرانس زمین‌شناسی و محیط زیست ایران.
۳. ترابی تهرانی، ب. (۱۳۷۹). هیدرولوژی زیرزمینی. انتشارات دانشگاه پرپولی‌سیتا. همدان.
۴. ساداتی، م. خدابخش، س. و حسنی، ح. (۱۳۸۴). واحدهای سنگی اولیگو-میوسن در شمال زون مستندج-سرجان. مطالعه‌ی مورده‌ی در شرق و شمال شرق همدان. مجله‌ی علم پایه‌ی دانشگاه پرپولی‌سیتا. جلد ۲. شماره ۱.
۵. عمرانی، ر. (۱۳۷۳). مطالعه‌ی رسوبات اولیگو-میوسن در اطراف شهرستان همدان. پایان‌نامه‌ی دوره‌ی کارشناسی زمین‌شناسی. گروه زمین‌شناسی دانشکده علوم دانشگاه تهران.
۶. دفتر مطالعات منابع آب. (۱۳۷۱). گزارش مطالعات آب‌های زیرزمینی چهاردشت همدان در سال آبی ۷۱-۷۰. اداره کل امور آب استان همدان.
۷. طالب پیدختی، ع. (۱۳۸۳). بررسی مکانیزم تشکیل فروچاله‌های حاشیه‌ی نیروگاه همدان. پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد زمین‌شناسی مهندسی. گروه زمین‌شناسی دانشکده علوم دانشگاه پرپولی‌سیتا. همدان.
8. Bolurchi, M. (1979). Geological map of Kabudar Ahang (1/250000), with explanatory text, Geological and Mining Survey of Iran.
9. Ford, D.C., and Williams, P.W. (1989). Karst Geomorphology and Hydrology, Unwin and Hyman, London, 601p.
10. James, N.P. and Choquette, P.W. (1990). The meteoric diagenetic environment, in: McLreath, I.A. and Morrow, D.W. (eds.) Diagenesis, Geoscience Canada, Reprint Series 4, p.35-74.
11. Tucker, M.E., and Wright, P.V. (1990). Carbonate Sedimentology, Blackwell Scientific Pub., Oxford, 482p.
12. White, W.D. (1988). Geomorphology and Hydrology of Karst Terrains, Oxford Univ. Press, 404p.

شکل ۷. گسیختگی‌های کمانی شکل در حاشیه‌ی فروچاله‌ای قدیمی در سنگ آهک تشکیل دهنده‌ی سنگ پستر دشت فامین-قهاروند در مجاورت روستای همه کسی. تصویر فروچاله‌ای قدیمی تر در بالای شکل، در کناره در حال احداث قابل نوجه است.

احتمالاً ابروز فروچاله‌های جدید گرفته شود.

این حفره‌ها به مرور زمان از حواشی فرسایش یافته و تا حدودی توسط آبرفت و پوشش خاک پر شده‌اند. اما وجود آن‌ها تأییدی بر این حقیقت است که پدیده‌ی کارستی شدن و انحلال سنگ آهک‌ها در منطقه، از مدت‌ها قبل فعلی بوده است و سابقه‌ی آن به چند سال اخیر، یعنی بعد از احداث «نیروگاه شهید مفتح» محدود نمی‌شود. شواهد گوناگونی از قبیل «گسیختگی زمین» در مجاورت فروچاله‌های قدیمی و حتی در نقاط رخنمون این سنگ آهک‌ها، نشان از تأثیر مستقیم لیتلولوژی قهاروند، به زمان پس از چین خوردگی این آهک‌ها توسط فاز کوهزایی پاسادینین در اوخر پلیوسن برمی‌گردد [اقلیمی، ۱۳۷۹]. برای مطالعه‌ی دقیق عوامل مؤثر در تشکیل این فروچاله‌ها بهتر است که ترکیب گازهای آب چاه‌هایی که گازدار هستند، به طور دقیق تجزیه و بررسی شود. در صورتی که در ترکیب آب و یا گازهای محلول در آن، عناصری مانند اکسیژن، کربن و گوگرد موجود باشند، مطالعه‌ی ایزوتوبی و تحلیل علمی دقیق عوامل اثر گذار بر کارستی شدن برای پی بردن به منشاً این گازها در چاه‌های آب دشت قهاروند (که از مشکلات اساسی مردم منطقه نیز محسوب می‌شود)، روش بسیار کارآمدی است.

شکل ۸. نمای نزدیک از یک گسیختگی زمین باز شده در سنگ آهک‌های مجاور روستای همه کسی قهاروند.